

ACUDITS DOLENTS

El jutge pregunta a l'acusat:
La seva muller el va ajudar a robar la catifa?-

Oh, no senyor jutge! Ella tan sols va venir per estriar-la-

A la perruqueria:

Com li agradaria que li tallés el cabell?-

Sense parlar!

Acepta'm el teu anell de promesa, Joan. No puc casar-me amb tu perquè estimo a un altre-

Que dius? Qui és aquest altre home que estimes? Com es diu?

Per Déu, Joan! No voldràs matar-lo?

No...! El que vull és vendre-li l'anell

Has caçat quelcom, estimat?
.....?

Segur que sí. Ho has deixat a la cuina?

No. Ho he deixat al dipòsit de cadàvers.

En una tribu d'antropòfags, el guaridor recomena al seu malalt:

I sobre tot, segueixi un règim de carns blanques; sucs, danesos, anglesos..., però ni provar els espanyols!

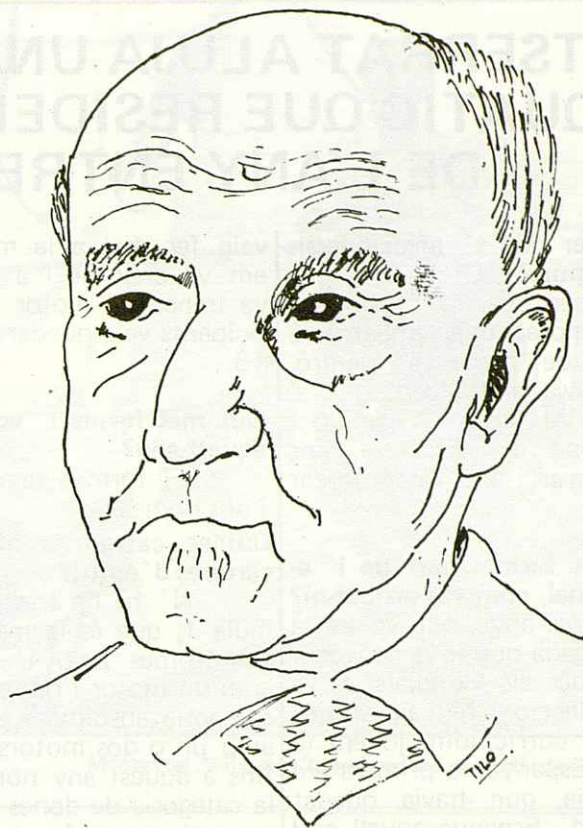
Es troven dues amigues:

Estic desesperada, he perdut el gosset.

Per què no poses un anunci al diari?

Es que el pobre no sap llegir!

A. González
8è. A
Escola Sant Jordi



ELS POETES ENS DEIXEN

Els poetes ens deixen. També els arriba l'hora i se'n van per sempre més. Com tothom. Ells, però, sembla que deixin un buit més gran. Perquè la seva mort afecta no solament la seva família, els seus amics, sinó tot el poble, tota la col·lectivitat, que els ha admirat i estimat.

JOSEP VICENC FOIX va néixer a Sarrià el 1893. Va ser poeta de moltes facetes literàries en la seva dilatada vida: avantguardista, surrealista, simbòlic, noucentista. Va escriure llibres de poemes, dietaris, prosa poètica i articles periodístics.

Va morir l'endemà d'haver fet noranta-quatre anys, i diuen que fins l'últim moment va conservar el seu proverbial bon humor. No li agradaven les entrevistes, però rebia a tothom molt amablement i cultivava la discreció. Foix produïa admiració per la seva pulcritud, pel seu coll de camisa impecable, pel ben fet nus de corbata, pels seus vestits i per tota aquella arquitectura de polidesa cofada. Amava els automòbils i l'aviació. Li agradava provar coses noves sense cap mena d'apavor. "M'exalta el nou i m'enamora el vell", era una de les seves frases que s'han fet famoses.

Era amic de molts pintors: Picasso, Dalí, Miró, Tàpies ...

Aquests havien col·laborat amb ell i feien il·lustracions per als seus llibres.

Els seus poemes més divulgats són: Onze Nadals i un Cap d'Any, On he deixat les claus?, Sol i de dol, Les irrealis Omegues, entre molts d'altres.

FOIX va ser guardonat amb el "Premi d'Honor de les Lletres Catalanes". Havia rebut la Medalla de la ciutat de Barcelona, la Medalla d'or de la Generalitat, la nominació de "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres" concedida per l'Estat Francès.

Fou membre de l'Institut d'Estudis Catalans, Doctor "honoris causa" per la Universitat de Barcelona, "Premio Nacional de las Letras Españolas", a més va ser nominat diverses vegades per al premi Nobel de Literatura.

Sens dubte ha mort un gran escriptor català, d'una forma molt dolça i entre els qui l'estimaven. Se n'ha anat el poeta-pastisser de Sarrià.

Mònica Fernández 8 curs

Escola "Pilar Mestres-Jaume Torrents"